

Nr 765

Av herrar **Larsson** i Stockholm och **Carlsson** i Stockholm, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 162, med förslag till lag om ändring i butikstängningslagen den 21 juli 1948 (nr 608)*.

I proposition nr 162 föreslår Kungl. Maj:t bl. a. sådan ändring i butikstängningslagen, att butik under en dag i veckan kan utsträcka öppethållandet till kl. 21. Uppenbarligen avses härmed att tillmötesgå önskemål från en del konsumenters sida. Det har från konsumenthåll bl. a. framhållits svårigheterna för de förvärvsarbetande husmödrarna att medhinna uppköpen under den nu vanligen tillämpade tiden för öppethållande. Svårigheterna härvidlag synes dock företrädesvis vara lokaliserade till de större städerna där avstånden mellan bostad och arbetsplats är betydande. Restidens längd försvårar utnyttjandet av affärer i nära anslutning till bostaden, vilket eljest av olika skäl kan anses vara naturligt.

Det är dock att märka att redan de möjligheter som finns enligt nu gällande lag inte är till fullo utnyttjade. Lagen ger nämligen affärerna möjlighet att ha öppet till kl. 19 varje söckendag. Dessutom kan det kommunalt ordnas med öppethållande å andra tider. I Stockholm har exempelvis på det sättet åstadkommits att affärerna under en dag i veckan kan ha öppet till kl. 20. Där har man dock redan nu gjort den erfarenheten att detta inte till fullo utnyttjats vare sig av företag eller konsumenter. Som regel har emellertid de kommunala avvikelser som skett inneburit en begränsning av öppethållandetiderna, vilket också visar att allmänhetens intresse för utsträckt öppethållning på kvällarna inte är så stort, som man velat göra gällande. I det sammanhanget bör även nämnas att då en stor del av butikspersonalen består just av gifta kvinnor blir åtminstone deras situation i det berörda avseendet knappast förbättrad. Å andra sidan torde ett utsträckt öppethållande påverka rekryteringen av butikspersonal i ogynnsam riktning, i synnerhet blir detta fallet under tider med hög sysselsättning.

För de små affärerna med ringa anställd arbetskraft blir det betungande med ett utsträckt öppethållande till kl. 21 viss dag i veckan. Varudistributionsutredningen har i sitt betänkande förutsett detta, men anser att en bortrationalisering av mindre affärer närmast kan anses önskvärd. Det är en uppfattning som vi inte kan dela. Både ur servicesynpunkt och i konkurrenssammanhang har välskötta småbutiker sin betydelse.

Slutligen må anföras att butiksstängningen inom ramen för gällande lag

dock ytterst är beroende av överenskommelse mellan handelns organisationer. Med hänsyn härtill kan det knappast anses lämpligt att öka skillnaden alltför mycket mellan den enligt lagen tillåtna och den i praktiken tillämpade butiksstängningstiden.

Med hänvisning till det nu anförda anhåller vi,

dels att riksdagen måtte begränsa den i propositionen föreslagna utsträckta öppethållandetiden till kl. 20.,

dels ock att vederbörande utskott måtte vidtaga härav betingade ändringar i den föreslagna lagtexten.

Stockholm den 24 april 1956

Martin Larsson

C. W. Carlsson
